

БАЛКАНЪТЪ

По хълми високи
Мъгли се влѣкатъ,
Низъ дебри дълбоки
Потоци текатъ.

Джбове въ присое
Обилно растатъ,
Букаци въ усое
Долини красятъ.

Тамъ мечка се лута,
Вълкътъ татъкъ вий,
И бѣга кошута —
Еленътъ се крий.

По тъмни чукари
Соколи летятъ,
Орлитъ по скали
Гнѣзда си виятъ.

И страшенъ, и дивенъ
Е гордий Балканъ!

† дѣдо Петко Рачовъ Славейковъ.